

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.202/2021/6.

A felperes:

felperes neve Zrt. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Török Zoltán ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperes:

alperes Kft. (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Siklér Ernő ügyvéd (ügyvéd címe)

A per tárgya:

Vételár megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 3.G.21.674/2020/34.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 3.G.21.674/2020/37.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 1 000 000 (Egymillió) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 2 500 000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperes az általa kifejlesztett, a szennyvíztisztítás során előállításra kerülő talajjavító és termésnövelő komposzt neve elnevezésű komposzt termékre 2010-ben 2021. november 3. napjáig kapott termékengedélyt. Az eredményes marketing tevékenységnek köszönhetően az értékesített mennyiség és a vevőkör egyre bővült, 2011. évben 794 tonna, 2012. évben 2451 tonna, 2013. és 2014. években pedig már közel 5200 tonna mennyiség eladására került sor. A felperes a két utóbbi évben jellemzően 6-7 forint/kg vételáron értékesítette a komposztot.

[2] A gyümölcstermelés, feldolgozás és értékesítés terén külföldi és hazai üzleti kapcsolatokkal rendelkező személy 1 neve – aki az alperesi kft. üzletrész tulajdonosa és ügyvezetője volt – a gyümölcstermesztéstől a feldolgozáson át az értékesítésig – az alperes által működtetett – olyan integrációt kívánt létrehozni, amely a Duna-Tisza közén az érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságok és egyéb mezőgazdasági termelők által az itt megtermelt és feldolgozott gyümölcs (szilva, barack, meggy, szamóca) Nyugat Európába történő értékesítésének lehetőségét biztosítja. Az alperes célja az volt, hogy a termelők részére olyan feltételeket biztosítson, melyek lehetővé teszik kiváló minőségű, exportképes gyümölcs termesztését.

[3] személy 1 neve érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságok 2010. és 2012. év között a szennyvíztelep neve vásároltak – termelőknek szánt – szennyvíziszapot talajjavítás és termésnövelés céljából. személy 1 neve az alperesi társaság képviselőjében eljárva 2015. tavaszán vette fel a kapcsolatot a felperessel. A szennyvíztelepet megtekintette, a felperes képviselője azt részletesen bemutatta és tájékoztatást adott a komposzt neve előállításának folyamatáról, ismertetésre kerültek a termék jellemző tulajdonságai, melyeket az alperesi

ügyvezető lényegesen jobb minőségűnek talált a korábban vásároltakhoz képest. A szóbeli egyeztetés után az írásban elkészített szerződés-tervezetet a felek további megbeszélések eredményeként többször módosították. A felperes árképzése az előállítási önköltség + 10% + áfa alapján 9,51 forint/kg + áfa összegű ajánlatot eredményezett, melyet az alperesi ügyvezető felkerekítve 10 forint/kg + áfa összegben is elfogadhatónak tartott (33. számú jegyzőkönyv 5. oldal).

[4] A felek között 2015. október 1. napján fajta és mennyiség szerint meghatározott termék szolgáltatására adásvételi szerződés jött létre. Az alperesnek a szerződéskötéssel elsődlegesen az volt a célja, hogy a felperes által gyártott jó minőségű talajjavító és termésnövelő komposztot az érdekeltségébe tartozó cégeknek és vele kapcsolatban lévő termelőknek hosszabb távon – több éven keresztül – biztosítsa az általa meghatározott elszámoló áron azzal, hogy a felperes által gyártott teljes mennyiség kizárólagos átvételi jogára és értékesítésére kívánt jogot szerezni, egészen a termékengedély lejáratáig. A második, ugyancsak hosszú távú célja az volt, hogy a piacépítés eredményeként a komposzt termék iránt várhatóan megnövekvő kereslet lehetőséget biztosítson a társaság – mint kizárólagos forgalmazó – számára, hogy a terméket néhány év elteltével a szerződéskötéskori árhoz képest magasabb áron tudja tovább értékesíteni.

[5] A felek a szerződésben rögzítették, hogy a felperes, mint eladó a komposzt neve nevű termékre 2021. október 31. napjáig határozott időtartamra kizárólagos használati jogosultságot biztosít az alperes, mint vevő részére a szerződésben meghatározott feltételek szerint. Megállapodtak abban is, amennyiben a termék ismételt termékengedély kap, a szerződés időbeli hatálya automatikusan, az új engedély kezdő időpontjától számítottan 4 évvel meghosszabbodik, de nem tovább, mint a termékengedélyben meghatározott végső időpont.

[6] A felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a szerződés hatálya alatt előállításra kerülő komposzt teljes éves mennyiségét, ami megközelítőleg 5000 tonna/év, kizárólagosan az alperes rendelkezésére bocsátja akként, hogy azt a megállapodásban rögzített eladási áron és elszámolás szerint az alperes részére értékesíti. Az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a rendelkezésére bocsátott teljes éves mennyiséget a szerződésben rögzítettek szerint megvásárolja, továbbá, hogy a komposzt neve márkanév piacépítése keretében ezt a lehető legnagyobb mennyiségben tovább értékesíti. Megállapodtak abban, hogy a felperes is jogosult a termék harmadik személyek részére történő értékesítésére, azonban kizárólag az alperes által meghatározott, mindenkor aktuális éves árlistában rögzített vételáron. Amennyiben a felperes a mindenkor érvényes árlistában meghatározott eladási árnál alacsonyabb áron értékesíti harmadik személy részére a terméket, az alperes részére kártérítést köteles fizetni. A kártérítés mértéke ebben az esetben a mindenkor érvényes árlistában meghatározott eladási ár és a ténylegesen megfizetett, alacsonyabb eladási ár közötti különbség összege. A felperes az általa harmadik személyek részére értékesített komposztot az alperes által meghatározott mindenkor érvényes árlistában rögzített legkedvezőbb vételárhoz viszonyított 2 forint/kg + áfa kedvezménnyel volt jogosult az alperestől megvásárolni; ezen kedvezményes ár minimuma az az eladási ár, amelyen a felperes a terméket a tárgyévben az alperes részére értékesíti.

[7] A szerződés 8. pontja szerint az alperes 2015. és 2016. évben 10 forint/kg + áfa eladási áron értékesíti az alperes részére a komposztot, 2017. január 1. napjától kezdődően a

szerződés megszűnéséig terjedően a felperes a KSH által közzétett, a tárgyévét megelőző évre vonatkozó inflációval korrigált eladási áron értékesíti az alperes részére a termék tárgyévben előállított teljes mennyiségét. A felek megállapodása értelmében a felperes a saját telephelyén végzi a tárolást és a vevők szállító járművére történő – 2 m³ feletti – felrakódását. A felperes hozzájárult ahhoz, hogy a termék értékesítését és felhasználását elősegítő technológiák beszerzése és kiépítése érdekében az alperes pályázzon, valamint, hogy azokat a felperes telephelyén megvalósítsa. A felek megállapodtak abban is, ha az alperes a kiállított számla ellenértékét határidőben nem fizeti meg az eladó részére, úgy késedelmi kamatként a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresét köteles fizetni.

[8] A felperes a szerződés időtartama alatt az árlistában meghatározott vételáron értékesített komposztot harmadik személyek részére és a szerződés alapján számolt el az alperessel. A felperes a továbbértékesített komposztot 12 forint/kg + áfa vételáron vásárolta meg az alperestől 2015- 2019. között.

[9] A felperes 2018. december 31. napjáig 10 forint/kg + áfa, 2019. január 1. napjától – az éves inflációs rátára figyelemmel – 11 forint/kg + áfa vételáron értékesítette a komposztot az alperes részére, és eszerint állított ki számlákat felé.

[10] Az alperes a 2018. június 30. napján kelt számla ellenértékét még kifizette azonban a 2018. július 31. napján kelt és 2018. augusztus 30. napján esedékes vételárnak csak egy részét teljesítette, 2 340 303 forint megfizetésére nem került sor. Az alperes a 2018. szeptember 30. napjától 2020. január 19. napjáig esedékes, számlázott vételárat még részben sem fizette meg. Ezáltal a 2018. augusztus 30. napjától 2020. január 19. napjáig terjedő időszakban esedékes, mindösszesen 92 994 768 forint vételár megfizetése maradt el.

[11] Az alperes törvényes képviselője személy 1 neve 2019. augusztus 29. napján írásban elismerte, hogy a felperes által 2019. augusztusában küldött egyenlegközlő valós és a társaság tartozása 2019. augusztus 21. napján 79 974 062 forint. Az alperes 5 000 000 forint/hét ütemezéssel részletfizetés engedélyezését is kérte a felperestől, azonban a tartozás elismerése ellenére egyetlen részletet sem teljesített. Az alperes 2019. szeptember 6. napján írásban ismételt fizetési haladék iránti kéréssel fordult a felperes felé. A tartozás jogalapját és összegszerűségét nem vitatta, a fennálló tartozást továbbra is elismerte.

[12] A szerződő felek 2019. október 31. napján módosították az adásvételi szerződést. Az alperes elismerte, hogy a felperes eladóként az adásvételi szerződésben foglaltakat teljesítette. A felek megállapodtak abban, hogy az alperes tartozására tekintettel a felperes felfüggeszti az alperes felé a komposzt értékesítését és jogosult az általa meghatározott áron mennyiségi korlátozás nélkül az általa megjelölt vevő részére a komposzt eladására. Az alperes vállalta, hogy 2019. november 30-ig 20 000 000 forintot, továbbá 2020. február 28-ig 68 028 402 forintot megfizet a felperes javára. Az alperes e vállalt kötelezettségét nem teljesítette, ezzel szemben 2020. január 24-én kelt okiratban közölte a felperessel, hogy a tartozásának összege mindössze 8 363 410 forint. A felperes 2020. február 10. napján újabb egyenlegközlő levelet küldött az alperesnek, amelyben tájékoztatta, hogy 92 994 768 forint tartozást tart nyilván. Az alperes közölte, hogy – egyoldalúan – 4,56 forint/kg különbözetet írt jóvá, ezáltal a fennálló tartozása 8 363 410 forint. Az alperes 2020. február 27. napján írásban ezt azzal indokolta, hogy a 2019. október 31. napján módosított

szerződés alapján élni kíván a 6 forint/kg és a 10,57 forint/kg egységár közti különbözet jóváírásával, ekként a fennálló tartozása 8 363 410 forint.

A kereset és az alperes kifogása

[13] A felperes keresetében 92 994 768 forint tőke és ezen összeg után 2019. július 11. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat kétszeres mértékű késedelmi kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A kereseti kérelem jogalapjaként arra hivatkozott, hogy a felperes, mint eladó és az alperes, mint vevő között adásvételi szerződés jött létre, amely szerződés alapján az alperes a 2018. július 30. napján kelt és 2018. augusztus 30. napján esedékes vételárból 2 340 303 forintot, a 2018. szeptember 30. napjától 2020. január 19. napjáig esedékes 90 654 465 forintot; mindösszesen 92 994 768 forintot nem fizetett meg. A felperes a késedelmi kamat iránti igényét az adásvételi szerződés 17. pontjára alapította. Hivatkozott arra, hogy a 2015. október 1. napján létrejött adásvételi szerződés alapján az alperes a komposzt terméket teljes mennyiségben elszállította, azonban a kiállított számla szerinti vételárat nem fizette meg. Állította, hogy az alperes a tartozását többször elismerte, a tartozása részletekben történő kiegyenlítését vállalta, azonban a fizetési kötelezettségének mégsem tett eleget.

[14] Az alperes a kereset közlésétől számított 45 napon belül írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a bíróság a kereset szerint bírósági meghagyással kötelezte a vételár és késedelmi kamatai, továbbá a perköltség megfizetésére.

[15] A bírósági meghagyással szemben az alperes ellentmondást terjesztett elő, egyidejűleg írásbeli ellenkérelmét is benyújtotta, mely a kereset elutasítására irányult. Nem vitatta, hogy a felperes a számlákban rögzített mennyiséget a szerződés szerint leszállította és nem vitatta azt sem, hogy a felperes a szerződés alapján számlázott a részére. Az alperes nem vonta kétségbe a kiállított számlák számszaki tartalmát és a fizetési kötelezettségének az elmulasztását, azonban a szerződés érvénytelenségére hivatkozott, mert annak megkötése időpontjában a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás értéke között feltűnően nagy aránytalanság állt fenn. Az alperes, mint a szerződés megtámadására jogosult fél a szerződésből eredő követeléssel szemben a megtámadási jogát kifogás útján kívánta érvényesíteni. Az alperes a szerződéskötés körülményeire kérte személy 1 neve tanúkénti kihallgatását. Kérte továbbá tanú neve tanúkénti kihallgatását arra a tényre, hogy a szerződéskötés időpontjában milyen vételáron lehetett komposztot vásárolni és a komposzt szerződéskötéskori piaci értékének meghatározása érdekében kérte igazságügyi szakértő kirendelését is.

[16] A felperes az érvénytelenségi kifogásra figyelemmel a keresetét módosította. Elsődlegesen az alperest 92 994 768 forint tőke és ezen összeg után 2019. július 11. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Másodlagos keresetet is előterjesztett, ha a bíróság a szerződés érvénytelenségét megállapítaná, és kérte, hogy a bíróság az aránytalanság kiküszöbölésével a szerződést nyilvánítsa érvényessé és az aránytalan rész kiküszöbölésével kötelezze az alperest a vételár megfizetésére.

[17] A felperes az érvénytelenségi kifogással összefüggésben elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes 2018. augusztustól számított 1 évig semmilyen nyilatkozatot nem tett a felperes felé, a vételárat nem kifogásolta, a számlákat befogadta. A 2019. október 31. napján aláírt szerződés módosítással az alperes maga ismerte el, hogy az adásvételi szerződésben megjelölt vételár nem volt feltűnően értékaránytalan, minthogy az alapszerződés alapján meghatározott vételárat elfogadva ismerte el a tartozásának mértékét. Kérte figyelembe venni, hogy a felek hosszútávú szerződéses kapcsolatot terveztek, amelyet bizonyít a szerződés 3. pontja. Az alperes tudomással bírt a termék korábbi értékesítési áráról. Kellő tájékozódás és megfontoltság után állapodott meg a felperessel a vételárban, amelyet bizonyítanak a felek között keletkezett megállapodás-tervezetek, melyek a több hónapig tartó egyeztetések során keletkeztek. A szerződő felek végül abban állapodtak meg, hogy a felperes a szerződés hatálya alatt a termék teljes éves mennyiségét kizárólagosan az alperes rendelkezésére bocsátja és a rögzített eladási áron az alperes részére értékesíti. A kizárólagosan alperesnek történő értékesítésre – a felperes ezen többlet-kötelezettség vállalására – a vételár meghatározásakor a szerződő felek nyilvánvalóan figyelemmel voltak. Fenti körülményekre, a kizárólagos értékesítés feltételére és a szerződés tartalmára tekintettel a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között a feltűnő aránytalanság nem állapítható meg. Mindezeket túl hivatkozott arra, hogy az alperes csak az adásvételi szerződés megkötésétől számított 1 éves határidőn belül gyakorolhatta volna a megtámadási jogát, amely határidőt elmulasztott. Kifogás útján pedig a megtámadási jogát akkor érvényesítheti, ha az alperesnek van a felperessel szemben marasztalásra irányuló követelése, azaz, ha a felperes követelésével szemben marasztalásra irányuló igénye lenne. A felperes hivatkozott arra is, hogy az alperes a 2019. október 31-én létrejött adásvételi szerződés módosítása megnevezésű okiratban az eredeti adásvételi szerződésben írtakat megerősítette, azáltal, hogy az eredeti, alapszerződésben meghatározott vételárral kiszámolt tartozását elismerte. Az alperes megtámadási joga ezért a Ptk. 6:89. § (5) bekezdése értelmében megszűnt.

Az elsőfokú ítélet

[18] Az elsőfokú bíróság tanúbizonyítást folytatott le, szakértő kirendelését azonban mellőzte, és a rendelkezésre álló peradatok alapján hozott ítéletet, mellyel a kereseti kérelemnek helyt adva 92 994 768 forint és járulékai megfizetésére kötelezte felperes javára az alperest. Marasztalta továbbá 5 297 100 forint perköltségben, továbbá kötelezte, hogy külön felhívásra fizesse meg az államnak 750 000 forint bírósági meghagyással szembeni ellentmondáshoz kapcsolódó illetéket.

[19] A bíróság a felek közötti jogviszonyt vizsgálva, azt a Ptk. 6:215. § (1) bekezdés, valamint a 6:231. § (1) bekezdés szerinti egyedi adásvételi szerződésnek minősítette, mely alapján a felperesi eladó fajta és mennyiség szerint meghatározott dolog szolgáltatására vállalt kötelezettséget, míg a vevő a tényleges szolgáltatott mennyiségnek megfelelő vételár megfizetésére volt köteles. A felek egyező előadása alapján megállapítható tényállás szerint nem volt vitatott a 2015. október 1. napján létrejött szerződés alapján felperes által alperes részére leszállított árumennyiség és annak szerződés alapján számított vételára. Erről a felperes – ugyancsak nem vitatott tartalmú – számlákat állított ki.

[20] A bíróság a védekezésként előterjesztett anyagi jogi kifogást érdemben bírálta el, tekintettel arra, hogy a Ptk. 6:89. § (3) és (4) bekezdés értelmében alperes megtámadási

jogát kifogás útján érvényesíthette. A bíróság alaptalannak tekintette azon felperesi hivatkozást, hogy az alperes kifogásként a szerződés érvénytelenségére nem hivatkozhat, megjegyezte azonban, hogy a megtámadási jog a követeléssel szemben, legfeljebb annak összege erejéig lehet alapos. A megtámadás alapjául szolgáló Ptk. 6:98. § (1) bekezdés rendelkezéseinek beidézése nyomán kitért arra is, hogy az új Ptk. alkalmazása körében továbbra is irányadó a Kúria PK267. számú állásfoglalása, mely előírja, hogy a szolgáltatás értékének a megállapításánál elsősorban a forgalmi értéket kell figyelembe venni. Annak vizsgálatánál azonban, hogy az értékkülönbség feltűnően nagy-e, az eset összes körülményeit mérlegelni kell, figyelemmel kell lenni a szerződés egész tartalmára, a forgalmi értékviszonyokra, a kereslet és kínálat alakulására, az értékek ettől függő változásaira, valamint a szerződő felek bármelyikének esetleges külön igényére, fokozott érdekeltiségére a szerződés létrejöttében. Jelentőséget kell tulajdonítani a szerződéskötés körülményeinek, az érték meghatározás módjának. Az eset összes körülményeinek gondos mérlegelésével lehet csak olyan megállapítást tenni, hogy a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás közötti értékkülönbség feltűnően nagy.

[21] A bíróság külön hangsúlyozta, a forgalom biztonsága azt követeli meg, hogy a szerződő felek körültekintően járjanak el a szerződések megkötésénél, megfontoltan tegyék meg a szerződési nyilatkozataikat annak érdekében, hogy kölcsönösen bízhatnak a szerződések fennmaradásában. A forgalom biztonsága érdekében meg kell akadályozni, hogy a megtámadási jogot bárki utólag valamilyen okból nem kívánt szerződéstől való szabadulás vagy pedig kedvezőbb szerződési feltételek kikényszerítésének eszközéül használja fel. Az együttműködés és a rendeltetésszerű joggyakorlás elveit a bíróság a megtámadás elbírálásánál is alkalmazza.

[22] A bíróság külön jelentőséget tulajdonított a Ptk. 6:98. § (1) bekezdés 2. mondatában meghatározott két olyan körülménynek, amely kizárja a szerződés e címen való megtámadásának jogát. Eszerint, aki felismerhette vagy a szerződéskötéskor felismerte, vagyis ténylegesen tudott az aránytalanság mértékéről, illetve, ha a feltűnő értékaránytalanság kockázatát vállalva kötötte meg a szerződést, akkor az e címen való megtámadás sértené a jóhiszeműség és tisztesség Ptk. 1:3. §-ában alapelveként rögzített követelményét.

[23] A szerződéskötés körülményeinek fenti szempontú vizsgálata során a bíróság az okirati bizonyítékokból, továbbá három tanúvallomásból indult ki. Ezek alapján tényként állapította meg, hogy az alperesnek átgondolt, kész üzleti terve volt a megvalósítandó integrációról. A tervezett tevékenysége keretén belül a szerződéskötés célja alapvetően az volt, hogy az alperes a termékengedély lejártáig kizárólagos hasznosítási, értékesítési jogot szerezzen a felperes által előállított termékekre és azt az érdekeltiségébe tartozó vállalkozásoknak, vele üzleti kapcsolatban lévő termelőknek haszonnal tudja továbbítani. A tanúvallomásokból kitűnik, hogy az alperes a termék minőségével, hatásfokával tisztában volt, azt kiválóan találta és arról is tájékoztatást kapott, hogy a felperes korábban milyen mértékű vételáron értékesített. Az alperes az egyeztetések során egyértelműen közölte, hogy milyen árkalkuláció alapján kívánja meghatározni az egységárat. A felperes ajánlatát követően több e-mail váltás volt a felek között, a szerződéstervezetet többször is módosították, a szerződéskötés folyamata 5 hónapon keresztül tartott. Az alperesnek a véglegesített szerződés aláírását megelőzően tehát kellő idő állt rendelkezésére ahhoz, hogy a piaci viszonyokról tájékozódjon és a felperesi ajánlatot mindezek ismeretében elfogadja.

[24] A bíróság jelentőséget tulajdonított a szerződéssel biztosított kizárólagos értékesítési jog kikötésnek és a felperes által garanciális módon vállalt visszavásárlási kötelezettségnek is, mely ugyancsak alátámasztja a korábbiakhoz képest limitáltan magasabb árat. A bíróság kitért még arra, ha a vételár magasabb is volt a szerződéskötés időpontjában a piaci forgalmi értéknél, az értékaránytalanság abban az esetben sem állapítható meg, mert egyrészt figyelemmel kell lenni a szerződés árat befolyásoló valamennyi kikötésére, másrészt a felperes a vételárat nem a piac által kialakított forgalmi érték, hanem az önköltség +10%-os haszonkulcs + áfa árkalkuláció alapján határozta meg az éves inflációt követő, évenkénti emelkedéssel.

[25] Megjegyezte továbbá a bíróság, a felperes a perbeli időszakban az alperes által meghatározott vételáron értékesítette tovább a terméket, és a szerződésből következően az alperesnek is az általa készített árlistában meghatározott vételáron kellett elszámolni, illetőleg értékesíteni a terméket. Ebből következően az is megállapítható, hogy a felperes által gyártott terméket a kikötött vételárnál magasabb áron lehetséges volt tovább értékesíteni. E tény cáfolja az alperesi állítást, mely a szerződésben kikötött szolgáltatás és ellenszolgáltatás közötti feltűnően nagy aránytalanságra vonatkozott. A bíróság szükségtelennek tartotta a komposzt szerződéskötéskori forgalmi értékének további – szakértői – bizonyítás útján történő meghatározását, mivel enélkül is megállapítható volt, hogy az alperes megtámadási kifogása nem vezetett eredményre. Mindezekre tekintettel került sor az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalására.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[26] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan megváltoztatását és a kereset elutasítását kérve. Jogi indokolásában továbbra is állította a feltűnő értékaránytalanság fennálltát a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás között. Sérelmezte, hogy ennek alátámasztása érdekében a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatására nem került sor az elsőfokú eljárás során. A szolgáltatás és ellenszolgáltatás értékkülönbségének valóságos forgalmi értékhez viszonyított százalékos formában kifejezett aránya a bírói gyakorlat szerint 30-50% körüli eltérés esetén már feltűnőnek tekintendő. Ezt a jelen esetben szakértői bizonyítás támaszthatta volna alá. Kérte figyelembe venni azon peradatot, hogy a szerződéskötést megelőzően mindössze 2-6 forint körüli egységáron került sor értékesítésekre, ehhez képest a szerződésben kikötött 10 forint/kg + áfa vételár már a feltűnő aránytalanság szintjét éri el.

[27] Alperes kitért arra, hogy szakértői bizonyítás iránti indítvánnyal élt, a szakértői díjelőleget letétbe helyezte, az elsőfokú bíróság ennek ellenére nem folytatta le a szakértői bizonyítást. A bíróság jogi indokolásában rögzített álláspontját illetően kifejtette, a feltűnő értékaránytalanság olyan szakkérdéseket vet fel, melyek megválaszolása kizárólag szakértői általi ismeretet igényel. Megjegyezte, a bíróság a tanúvallomásokat sem értékelte megfelelően, az azokban foglaltakat szakértőnek kellett volna minősítenie. A bíróság hiányzó szakértelmét csak szakértői bizonyítás pótolhatja. Ennek elmaradása miatt az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás hiányos, ezért nem hozható megalapozott döntés az ügyben.

[28] Alperes fellebbezése második részében külön kitért arra, személy 1 neve ügyvezető több alkalommal is úgy nyilatkozott, hogy jegyzetei nélkül nem tud visszaemlékezni a szerződéskötés pontos körülményeire, ezt a tárgyaláson jegyzőkönyvezett nyilatkozatai rögzítik. Ehhez képest szükséges lett volna a NAV által lefoglalt feljegyzések beszerzése és azok peranyaggá tétele, melyekből a tanú már részletekbe menő vallomást tudott volna tenni. E perceselemény elmaradása ugyancsak a tényállás hiányosságát okozta és az ítélet megalapozatlanságát eredményezi.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Az ellenkérelem indokolása szerint az elsőfokú bíróság az ügyben a kellő mértékű bizonyítást lefolytatta. A tanúvallomások és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján a tényállás megállapítható volt, ebből okszerű jogi álláspontot alakított ki a bíróság, ezért a felperes a megalapozott ítéletet indokai alapján kérte helybenhagyni.

[30] Az alperes által sem vitatott tényállásból lényeges mérlegelési szempontként kiemelte, maga az alperes is kiváló minőségűnek tartotta a szerződés tárgyát képező terméket, ez indokolta a limitáltan magasabb árképzést. Az alperes ügyvezetője az előzetes egyeztetéseken részletes tájékoztatást kapott a termék aktuális áráról, az egyeztetések során a felek a szerződéstervezetek módosításával alakították ki a végleges egységárat. Kérte figyelembe venni, hogy a szerződés előkészítése több, mint 5 hónapon keresztül zajlott, több tervezetmódosítás, véleményezés történt mire a felek végül 2015. október 1. napján aláírták a végleges adásvételi szerződést. Ez idő alatt az alperes pontosan megismerte a felperes által közölt árképzést és ennek ismeretében fogadta el a 10 forint/kg + áfa vételárösszeget.

[31] Lényeges, hogy alperes hosszú távú együttműködést tervezett, ez kifejeződik abban, hogy a szerződésben rögzítették a lejárat utáni 4 évvel történő meghosszabbítás lehetőségét. Felperes felhívta a figyelmet arra is, a szerződéses vételáron kiállított számlákat alperes nem vitatta és azt sem, amikor ezek teljesítésével mulasztásba került. Az alperes ügyvezetőjének, tanú 2 neve a tanúvallomása mindezt alátámasztja. Felperes külön felhívta a figyelmet a Ptk. 6:98. § (1) bekezdés rendelkezései közül a 2. fordulatra, mely feltételek fennállta folytán nem támadhatja utóbb meg feltűnő értékaránytalanságra hivatkozással alperes a szerződést. E körben hangsúlyozta, az általa korábban alkalmazott vételár aktuális összegéről a szerződés megkötésének időpontjában az alperesnek tudomása volt, csak úgy, mint a felperes árképzéséről. Mindezek ismeretében az alperesi ügyvezető reális lehetőséget látott arra, hogy az általa létesített üzemben a gyümölcsfeldolgozás során több milliárd forintos árbevételre tud majd szert tenni. Mindez tehát az üzleti kockázat körébe tartozóvá teszi az ármeghatározást.

[32] A felperes is hangsúlyozta, a Kúria PK. 267. számú állásfoglalásának figyelembevételének szükségességét. Az eset összes körülményeinek mérlegelése során tekintettel kell lenni arra, hogy az alperesnek konkrét üzleti gazdasági tervei voltak, továbbá arra is, hogy korábban már kapott ilyen terméket más szennyvíztisztító telepről, ezért a perbeli termék jobb minőségével tisztában volt. Ismerte a felperes aktuális eladási árát, elfogadta felperesi árképzési koncepciót, a felek között több hónapon keresztül folytak az egyeztető tárgyalások. A szerződés tartalmával kapcsolatban felperes felhívta a figyelmet, hogy az alperes kizárólagos forgalmazási jogot kapott egészen 2021. október 31-ig terjedően és ez időtartam további 4 évvel meghosszabbítható volt a szerződés alapján. A szerződő felek kölcsönös kártérítési és kártalanítási kötelezettségben is megállapodtak szerződésszegés

esetére. Az alperesi magatartást tekintve felhívta a figyelmet felperes arra, hogy 2,5 éven keresztül fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a vételárát nem kifogásolta, sőt tartozáselismerő nyilatkozatot tett.

[33] Kérte külön figyelembe venni, hogy az alperes kezdeményezte a szerződéskötést hosszú távú üzleti céljainak elérése érdekében, ezért az ő oldalán fokozott érdekelttség állt elő. Három éven keresztül a szerződésben meghatározott áron, szerződésszerűen teljesítette a vételárát, ezt követően is az összes számlát befogadta. Utóbb részletfizetési kedvezményt kért, majd 2020. január 24-én kelt levélben közölte, hogy a termék árát egyoldalúan le kívánja szállítani. Ekkor azonban már az áru átadás-átvétel a felek között megszűnt. Felperesi álláspont szerint mindezen körülményekre tekintettel az alperes ismerte vagy legalábbis felismerhette azt, hogy magasabb áron vásárolja meg a felperestől a terméket, azonban ez a vételár az üzleti tervébe, gazdasági elképzelésébe beleillett. Vállalta tehát az esetleges értékaránytalanság üzleti kockázatát.

[34] Az alperes a Ptk. 6:98. § (1) bekezdés 2. mondatára figyelemmel utóbb már nem támadhatja meg a szerződést, ez okból szükségtelen az igazságügyi szakértői bizonyítás, melyet az elsőfokú bíróság helyesen mellőzött. A NAV megkeresésével kapcsolatos alperesi bizonyítási indítványok teljesítése sem változtathatta volna meg az ügy érdemi megítélését. A kifejtett indokok alapján felperes az elsődleges és a másodlagos fellebbezési kérelmet is alaptalannak minősítette és ennek megfelelő másodfokú érdemi döntés meghozatalát kérte.

Az ítéltábla döntésének indokai

[35] A fellebbezés nem alapos.

[36] A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés Pp. 371. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt tartalmi körülményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[37] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

[38] Lényeges eljárási szabálysértésként jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben nem folytatta le, erre figyelemmel hiányos a tényállás-megállapítása és téves az abból levont jogi következtetése. A fellebbezési álláspont szerint nem mellőzhetők a perben az alperes korábbi törvényes képviselőjének jegyzetei, melyeket az elsőfokú bíróság a NAV által lefoglalt alperesi iratokból szerezhetett volna be, illetve az abban foglaltakra figyelemmel szükséges lett volna a perben szakértő kirendelése annak megállapítására, hogy a perbeli szerződésben meghatározott vételár a szokásos piaci árhoz képest feltűnően aránytalanul magas volt.

[39] Egyes indítványozott bizonyítási cselekmények mellőzése akkor nem sért eljárási szabályt, ha azok hiányában is elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a releváns tényállás megállapításához és a per eldöntéséhez. Ez okból az ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperes megtámadási kifogása szakértői bizonyítás, illetve a NAV-tól történő iratbeszerzés nélkül is érdemben elbírálható volt-e az elsőfokú bíróság részéről.

[40] A Ptk. 6:98. § (1) bekezdése szerint, ha a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás értéke között anélkül, hogy az egyik felet az ingyenes juttatás szándéka vezetné, a szerződés megkötésének időpontjában feltűnően nagy az aránytalanság, a sérelmet szenvedett fél a szerződést megtámadhatja. Nem támadhatja meg a szerződést az, aki a feltűnő értékaránytalanságot felismerhette vagy annak kockázatát vállalta.

[41] A Ptk. 6:89. § (3) bekezdése szerint a megtámadási jog a szerződés megkötésétől számított 1 éves határidőn belül a másik félhez intézett jognyilatkozattal vagy közvetlenül a bíróság előtti érvényesítéssel gyakorolható. A (4) bekezdés értelmében a megtámadásra jogosult a szerződésből eredő követeléssel szemben kifogás útján megtámadási jogát akkor is érvényesítheti, ha a megtámadási határidő már eltelt.

[42] Az alperes az elsőfokú eljárásban nem vitatta, hogy az általa hivatkozott feltűnően aránytalan perbeli szerződés megtámadására nyitva álló határidő már eltelt, megtámadási jogát ezért kifogásként érvényesítette a perben.

[43] Az ítéltábla ezzel kapcsolatban elsőként kiemeli, hogy a kifogásként érvényesített megtámadási jogra is ugyanazok az anyagi jogi feltételek vonatkoznak, mint a határidőben érvényesített megtámadásra. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság – a szerződéskötés perben feltárt körülményei, mint többlet-tényállási elemek ismeretében – helyesen elsődlegesen a Ptk. 6:98. § (1) bekezdés 2. fordulatóban szabályozott feltételt vizsgálta, azaz, hogy a feltűnő értékaránytalanságot – amennyiben az egyáltalán fennállt – az alperes felismerhette-e vagy annak kockázatát vállalta-e a perbeli szerződés megkötésekor.

[44] Az elsőfokú bíróság ítéletének [7] bekezdésében kellőképpen részletezte a perbeli szerződés megkötésének körülményeit. Az adásvételi szerződés 2015. október 1. napján történő aláírását megelőzően a peres felek mintegy 5 hónapig egyeztették a szerződési kikötéseket, ideértve a szerződésben rögzített vételárat is.

[45] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [28]-[29] bekezdésben részletesen elemezte és értékelte az alperes részéről a perbeli szerződés megkötése során még törvényes képviselőként eljáró és a perben tanúként meghallgatott személy 1 neve vallomását. Az alperes szerződéskötéssel kapcsolatos magatartásának, jognyilatkozatának értékelésekor helyesen a PK. 267. számú állásfoglalás I. pontjában rögzítettek szerinti elbírálási szempontokat vette figyelembe. Eszerint a szerződésnek a szolgáltatás és ellenszolgáltatás feltűnően nagy értékkülönbségére alapított megtámadása esetében annak megállapításához, hogy az értékkülönbség feltűnően nagy-e, a bíróságnak vizsgálnia kell a szerződéskötés körülményeit, a szerződés egész tartalmát, a forgalmi (érték-) viszonyokat, az ügylet jellegéből fakadó sajátosságokat, a szolgáltatás és ellenszolgáltatás meghatározásának módját.

[46] Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes üzleti tervében hosszú távú – legalább 5 éves időtartamú – elképzelésként szerepelt a felperestől beszerzett komposzt tovább értékesítése egy komplex gyümölcs-termeltetési feldolgozási és forgalmazási projekt elősegítése érdekében. A szerződés megkötésénél az egyik lényeges alperesi szempont volt, hogy a felperes kizárólagosan az alperes részére értékesítse a komposztot, illetve, hogy azt az alperes az általa kalkulált áron tovább értékesíthesse.

[47] A szerződéskötést megelőző levélváltásokból megállapítható, hogy a tárgyalásoknál a kiinduló vételár 7 forint/kg volt, ez némileg meghaladta a felperes által korábban alkalmazott vételárat. Kétségtelen, hogy az alperes korábbi törvényes képviselője, személy 1 neve tanúmeghallgatásakor jegyzetei hiányában nem tudott válaszolni a bíróság valamennyi kérdésére, de a 3.G.21.671/2020/33. számú jegyzőkönyv 2-5. oldalán több kérdés kapcsán egyértelműen kijelentette, hogy korábban máshonnan szerzett be komposztot az alperes, amely sokkal rosszabb volt, mint a felperesé, amelyet kiváló minőségűnek ismert el. Hangsúlyozta azt is, hogy hosszú távú tervei voltak a komposzt felhasználásával. Külön kiemelte, a szerződéskötési tárgyaláson jelenlévő felperesi gazdasági igazgató, személy 2 neve által kiszámolt, felperesi nyereséget is tartalmazó 9,51 forint/kg vételár felperesi megjelölésekor ő maga határozott annak nettó 10 forint/kg-ra történő felkerekítéséről. A végső szerződésben a felek végül is úgy állapodtak meg, hogy 2016-2017-ben ezen az áron folyik az értékesítés, majd ezt követően a KSH által meghatározott inflációt figyelembe véve fogják a vételárat növelni. Nem vitatta, hogy végül erre csak 2019-ben került sor, amikor 10 forintról 11 forint/kg-ra emelték a felek a termék vételárát.

[48] Mindezen tényállási elemek tükrében volt vizsgálható, hogy a Ptk. 6:98. § (1) bekezdés utolsó mondatában szereplő megtámadást kizáró – szubjektív – okok valamelyike fennállt-e a perbeli esetben. Az új Ptk-ban lényegi változást jelent, hogy tételesen is leszögezi, nem támadhatja meg a szerződést az, aki a feltűnő értékaránytalanságot felismerhette, vagy annak kockázatát vállalta. Új, szubjektív többlet kritériumot határozott meg ezzel a törvény a sérelmet állító fél számára, amikor a tévedés szabályával [Ptk. 6:90. § (3) bekezdés] összhangban kimondja, hogy nem illeti meg a megtámadás joga azt, aki az értékaránytalanság ismeretében kötötte meg a szerződést, vagy ha súlyos gondatlanság terheli az értékaránytalanság fel nem ismerése körében, továbbá az sem, aki az aránytalanság kockázatát tudatosan vállalta. Ez a specializált tételes szabály a Ptk. 1:4. § (2) bekezdés alapelvét konkretizálja a Ptk. 6:98. § (1) bekezdés szerinti tényállásra (a Ptk. 6:98. §-hoz fűzött magyarázat d) pont).

[49] A Ptk. ezen új szabályát már a korábbi bírói gyakorlat is előremutatólag alkalmazta, az eseti döntésekből kiemelendő a jelen esetre nézve is irányadó BH2012. 225 számú eseti döntés, mely rögzítette: a szolgáltatás és ellenszolgáltatás feltűnően nagy értékkülönbségére alapított szerződés-megtámadásra nem ad okot az, ha az alperesnek nem váltak be a számításai, a szerződésből nem származott olyan haszna, mint amivel a szerződéskötéskor kalkulált. A Kúria megfogalmazta továbbá azt a tételt is, hogy a feltűnő értékaránytalanságra hivatkozás rendeltetésellenes joggyakorlásnak minősül akkor, ha arról a sérelmet állító fél a szerződés megkötésekor tudott, vagy tudnia kellett, mert ennek ismeretét úgy kell értékelni, hogy az értékkülönbségből adódó kockázatot vállalta (BH2011. 343 számú eseti döntés). Ugyanezt a felfogást juttatta kifejezésre egy további felsőbb bírósági ítélet is: az

adásvételi szerződés feltűnő értékaránytalanság címén történő megtámadása nem alapos, ha az eladó a szerződéskötés időpontjában tudatában volt az ingatlan valós forgalmi értékének, ennek ellenére egyéb indokok miatt a szerződéskötés mellett döntött (BDT2009. 2060 számú eseti döntés).

[50] A feltűnő értékaránytalanság szubjektív tényállási eleme folytán kizárt az eredményes megtámadás lehetősége, ha a fél az értékaránytalanság ismeretében kötötte meg a szerződést vagy őt a forgalmi érték felderítésével kapcsolatban gondatlanság terheli (PJD2018. 9 számú jogegységi határozat). A feltűnő értékaránytalanságra való hivatkozás akkor minősül rendeltetésselenes joggyakorlásnak, ha arról a sérelmet állító fél a szerződés megkötésekor tudott vagy tudnia kellett, mert ennek ismeretét úgy kell értékelni, hogy az értékkülönbségből adódó kockázatot vállalta (BH2011. 343).

[51] Mindezekre figyelemmel szakértői bizonyítás és további okiratok beszerzése nélkül is helyesen állapíthatta meg az elsőfokú bíróság, hogy alaptalan az alperes megtámadási kifogása, mivel, ha még fennállt is volna – szakértő által megerősített – feltűnő aránytalanság a szerződés megkötésekor a felek által megállapított vételár és a komposzt tényleges piaci értéke között, azt az alperes a szerződéskötéskor felismerhette, és annak kockázatát vállalta. Erre figyelemmel szükségtelen volt a személy 1 neve által hivatkozott jegyzetek beszerzése, valamint az alperes által megjelölt tanú neve alperesi ügyvezető tanúmeghallgatása, illetve igazságügyi szakértő kirendelése a perben.

[52] Az ítéltábla alaptalannak találta a perben meghozott elsőfokú ítélet írásba foglalásának, illetve kihirdetésének szabályosságát kétségbe vonó fellebbezési kifogást is. A bírósági ítélet (határozat) kihirdetésének Pp. 350. § (1) bekezdés főszabályához képest a (4) bekezdés egyedi lehetőséget biztosít, mely szerint a bíróság a tárgyalás berekesztését követően az ítélet meghozatalát és kihirdetését legfeljebb 30 napra elhalaszthatja. A perbeli esetben e szabály betartásával került sor a 2021. október 14. napján megtarott utolsó tárgyaláson a határozathirdetésre halasztásra. A 33. sorszámú jegyzőkönyv rögzíti, hogy a határozathirdetés időpontjaként 2021. november 11. napjának du. 15 óráját tűzte ki a bíróság. A Pp. 350. § (4) bekezdés 2. mondata értelmében a határozathirdetés esetében a kihirdetés határnapját a berekesztéssel együtt kell kitűzni, a bíróság a meghozott határozatot a kihirdetés *napjáig* írásba foglalja és a határozatot a kihirdetés határnapján a (3) bekezdésben meghatározott módon kihirdeti. Az említett eljárási szabályból az következik, hogy a kihirdetés napjáig, vagyis a berekesztéstől a kitűzött kihirdetési időpontig terjedő időszakban kell a bíróságnak meghoznia az ítéletét és azt írásba is kell foglalni. Ez azonban történhet a kihirdetés határnapját megelőző időpontban is, ahogy erre a perbeli esetben sor került. A bíróság írásba foglalt ítélete 2021. november 5-i keltezésű, vagyis a határozathozatalra, illetve az írásba foglalásra 2021. október 14., illetve november 11-e közötti időpontban szabályszerűen került sor. Az említett eljárási szabályokból nem következik az, hogy az írásba foglalt ítélet dátumának egyeznie kellene a kihirdetés időpontjával. Az eljárás szabályszerűsége szempontjából döntő jelentősége annak van, hogy a kihirdetés időpontjáig meg kell hozni és írásba kell foglalni az ítéletet, erre a perbeli esetben sor került, ezt az ítélet írásbeli, eredeti példányának keltezése igazolja.

[53] Az alperes által hivatkozott eljárási kifogásokat a kifejtett indokokra tekintettel az ítéltábla megalapozatlannak találta, további lényeges eljárási szabálysértést az alperes

nem jelölt meg és illet az ítéltábla sem észlelt, ezért megalapozatlan az alperes Pp. 381. §-ára alapított elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelme.

[54] Az alperes másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult, ezen kérelmét azonban külön nem indokolta, az ítéltábla ezért úgy tekintette, hogy az alperes e körben fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadottakat.

[55] Az ítéltábla az érdemi elbírálást, az anyagi jogalkalmazást illetően megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben a releváns tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott, mivel a Ptk. 6:98. § (1) bekezdés második fordulata a perbeli esetben a már kifejtettek szerint alkalmazandó volt. A szükséges bizonyítási eljárás megfelelően lefolytatásra került, a bíróság az okiratokat és a tanúvallomásokat helytállóan értékelte, ítélete érdemben helyes, indokolásával az ítéltábla is egyetért.

[56] Kiegészítésként megjegyzi az ítéltábla, a szerződésben meghatározott vételárat az alperes a szerződéskötéskor nem tekintette eltűzöttnek, ezt megerősíti, hogy a szerződés alapján az alperes a komposzt tovább-értékesítését vállalta (3.G.21.116/2020. keresetlevél F/2. számú melléklete 6. pont), illetőleg a felperesnek is joga volt a komposztot harmadik személyeknek értékesíteni (ugyanott 9. pont), továbbá az alperestől a mindenkori árlistában rögzített legkedvezőbb árnál 2 forinttal drágábban kellett visszavásárolnia (ugyanott 10. pont). Erre 2015-2019. között összesen 935,215 kg mennyiségben sor is került. A felperes nettó 12 forint (bruttó 15,24 forintért) vásárolta vissza az alperestől az el nem adott komposztot (3.G.21.671/2020/25. számú iratok F/39/A-E. számú mellékletek). A felperes tehát szerződésszerűen eleget tett a kikötött garanciális jellegű kártalanítási kötelezettségének is.

[57] Mindezekén túl kiemelendő, hogy az alperes a szerződés 2015. október 1-jén történt megkötésétől egészen 2018. augusztusáig a szerződéses ár szerint leszámlázott vételárnak megfelelő ellenértéket fizetett meg a felperes részére, mely már önmagában az ár elfogadására utaló magatartásnak tekintendő. Emellett két alkalommal kifejezett tartozáselismerő nyilatkozatot is tett. A második tartozáselismerő nyilatkozat a perbeli szerződés módosításában került rögzítésre. Ha az alperes a vételárat eltűzöttnek tekintette, már ekkor lehetősége lett volna a megtámadási jog érvényesítésére vagy a szerződés módosításakor számára megfelelő vételár kialakítására. Ennek hiányában a szerződésmódosítás a korábban kialakult egységár jövőre nézve történő megerősítését jelentette, mely ugyancsak megtámadási akadály [Ptk. 6:89. § (5) bekezdés]. Az alperes valójában csak akkor kezdte vitatni a tartozásánakösszességét, amikor fizetési nehézségei támadtak, ez azonban nem képezheti jogi indokát a megtámadásnak.

[58] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét, annak helyes indokait hangsúlyozva, a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[59] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárási költségének megfizetésére, melynek mértékét az ítéltábla a Pp.

81. § (1) bekezdésére figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, valamint az (5) és (6) bekezdések alapján állapította meg, figyelembe véve azt is, hogy a jogi képviselő áfa fizetésére köteles.

[60] Az alperes a részleges költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték-maximum megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdésére figyelemmel köteles, ennek mértékét az ítéltábla az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerint állapította meg.

[61] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2022. március 22.

Dr. Hámosi Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró